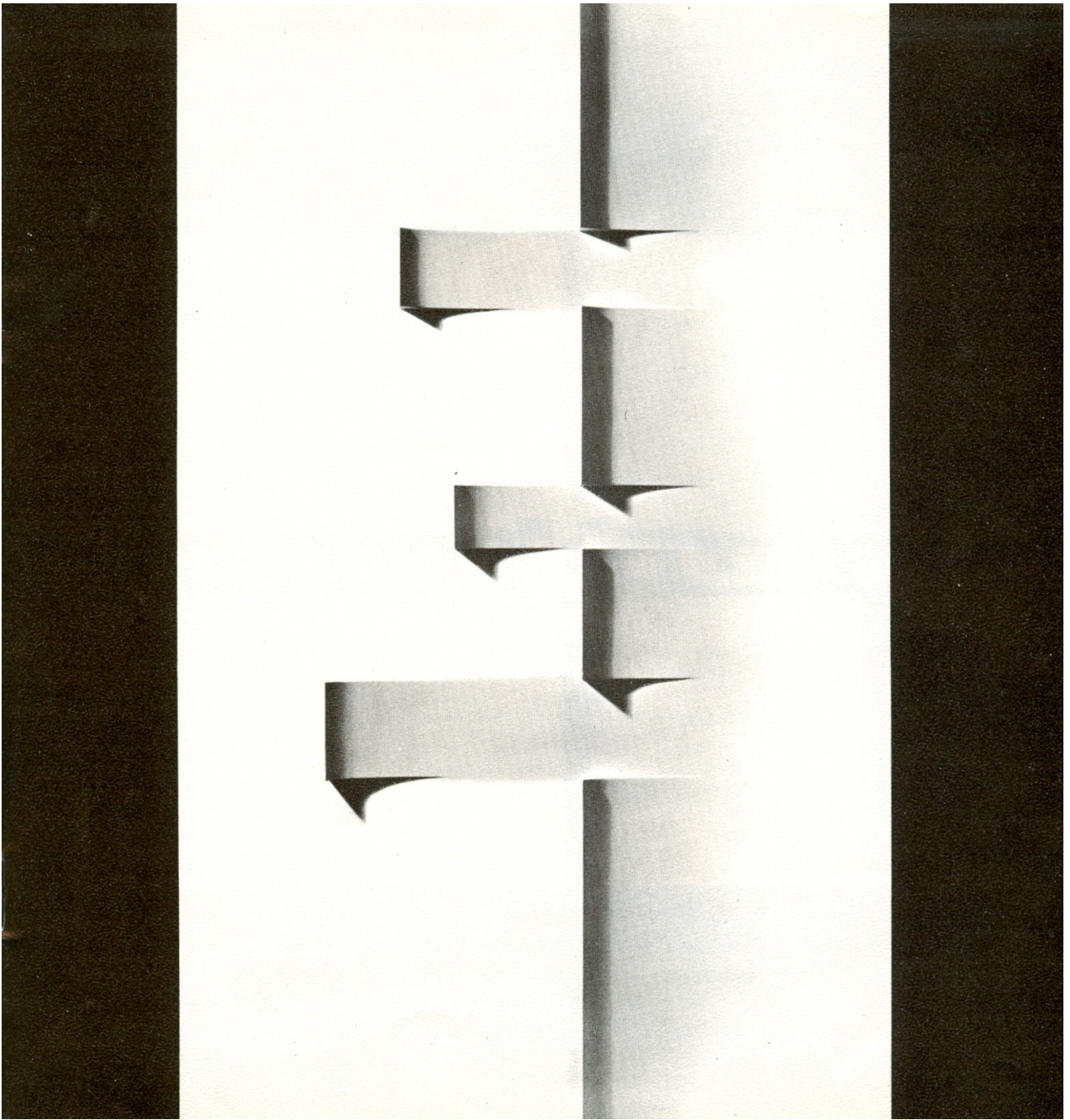
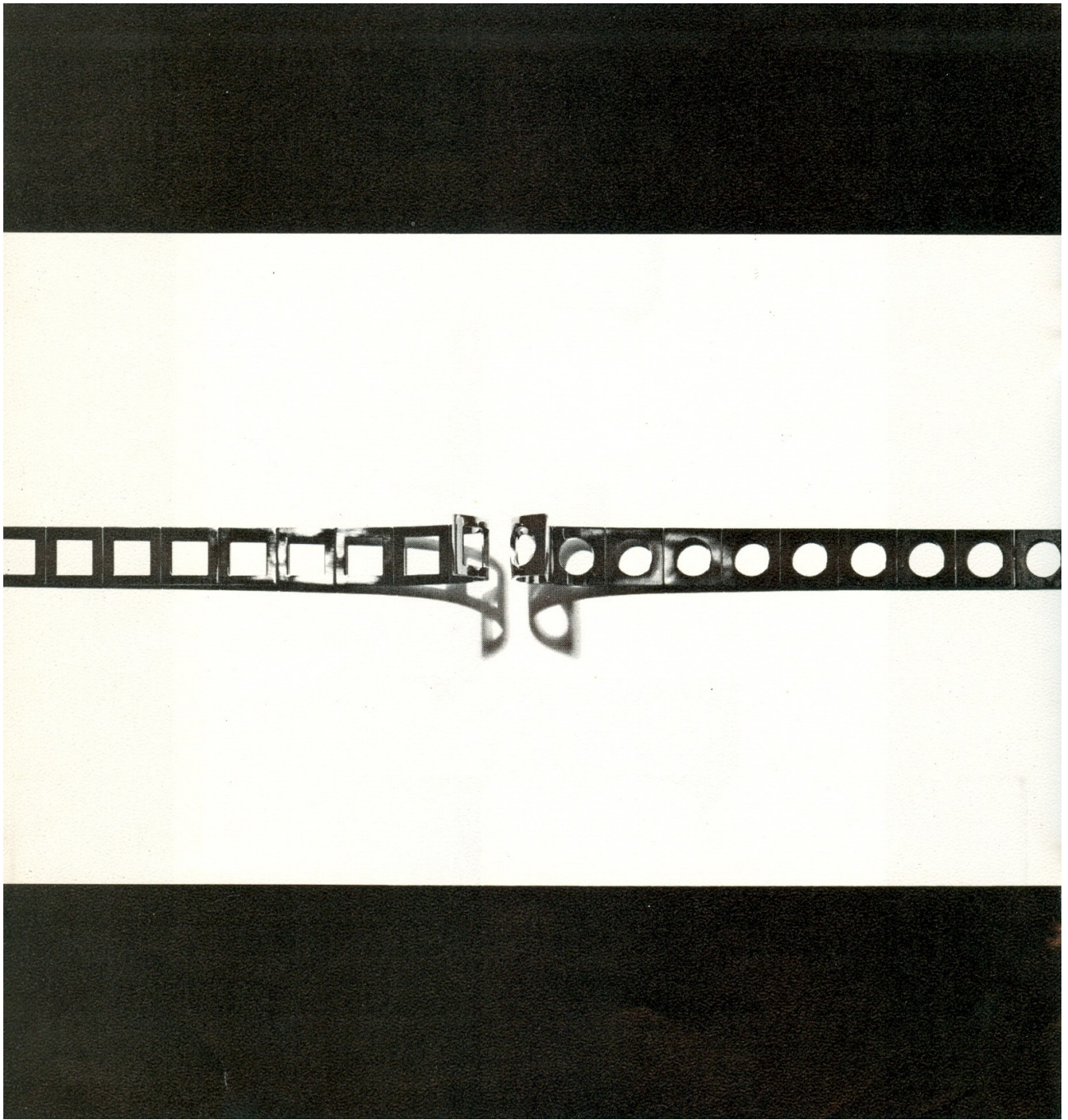

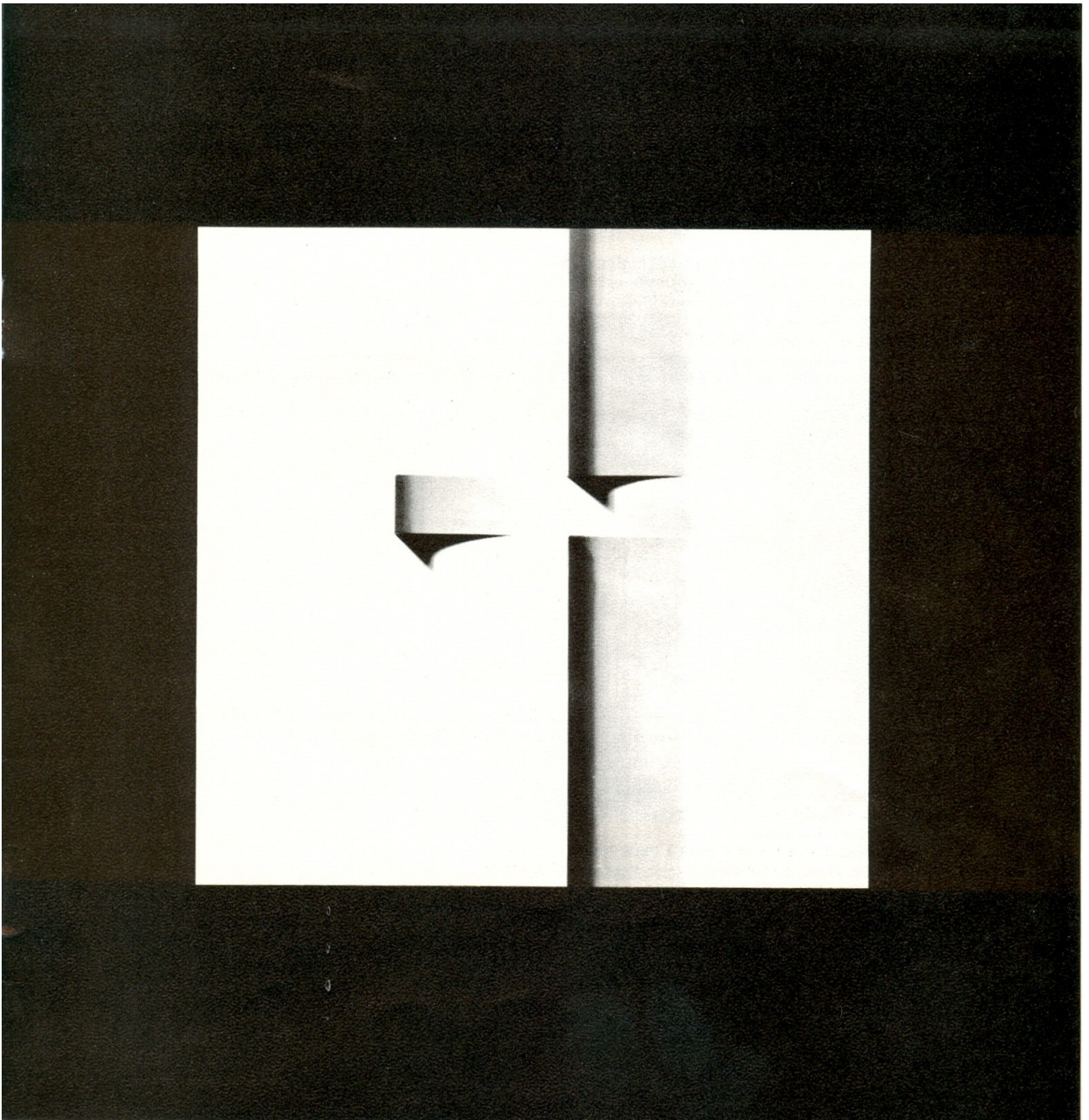
202L

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ ΔΕΣΜΟΣ ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 4. 22·11 – 14·12·1974

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1938. Σπούδασε ζωγραφική στο εργαστήριο του ζωγράφου Κ. Ήλιάδη (1955-1958) και τα επόμενα χρόνια στο Παρίσι, στην ECOLE DES METIERS D'ART από όπου άπεφοίτησε το 1962.

Έκθέσεις Άτομικές :

— Γκαλερί «Νέες Μορφές» Άανουάριος 1973 στην Αθήνα.

— Γκαλερί «Κοχλίας» Άανουάριος 1974 στη Θεσσαλονίκη.

Έκθέσεις Όμαδικές :

— Salon National des Beaux Art στο Παρίσι (1959).

— 10η και 11η Πανελλήνιες Καλλιτεχνικές Έκθέσεις.

— «4η έκθεση Νέων Καλλιτεχνών», Έλληνο - άμερικανική Ένωσις, Αθήνα (1972).

— Έκθεση «Tapisserie 73) στην Γκαλερί «Νέες Μορφές», Αθήνα (1973).

— Έκθεση «Tapisserie 73) στην Γκαλερί Άργώ, Λευκωσία (1974).

— Έκθεση «Άφιέρωμα στην Κύπρο» Αΐθουσα Τέχνης Δεσμός Αθήνα (1974).

— Έκθεση «Πώς βλέπουν οί Καλλιτέχνες τόν έαυτό τους» Καλλιτεχνικό Πνευματικό Κέντρο ΩΡΑ, Αθήνα (1974).

Δίδαξε, ως καθηγητής Καλλιτεχνικών μαθημάτων σε τεχνικές Σχολές. Μέλος του Κ.Ε.Ε.

Il est né à Athènes en 1938. Aprés les études secondaires il a étudié la peinture dans l' atelier du peintre Costas Iliades (1955-1958), puis à Paris à l' ECOLE DES METIERS D'ART dont il obtint le diplôme en 1962.

Expositions personnelles :

— Galerie «Nouvelles Formes», Athènes (1973).

— Galerie «Cochlias», Salonique (1974).

Expositions Collectives :

— Salon National des Beaux Arts à Paris (1959).

— 10eme et 11eme Expositions Pan-Helleniques d' Athènes

— «4eme Exposition des Jennes Artistes» de l' Union Gréco - Americaine, Athènes (1972),

— Exposition «Tapisserie 73», Galerie «Nouvelles Formes» Athènes (1973).

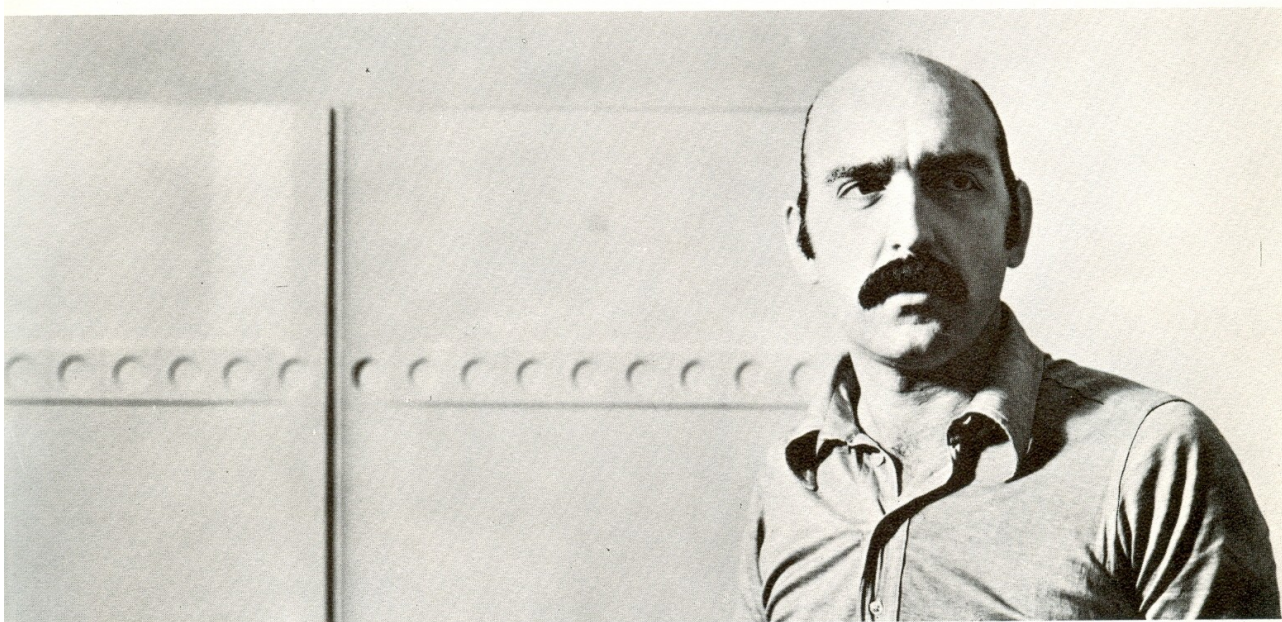
— Exposition «Tapisserie 73», Nicosia Chypre (1974).

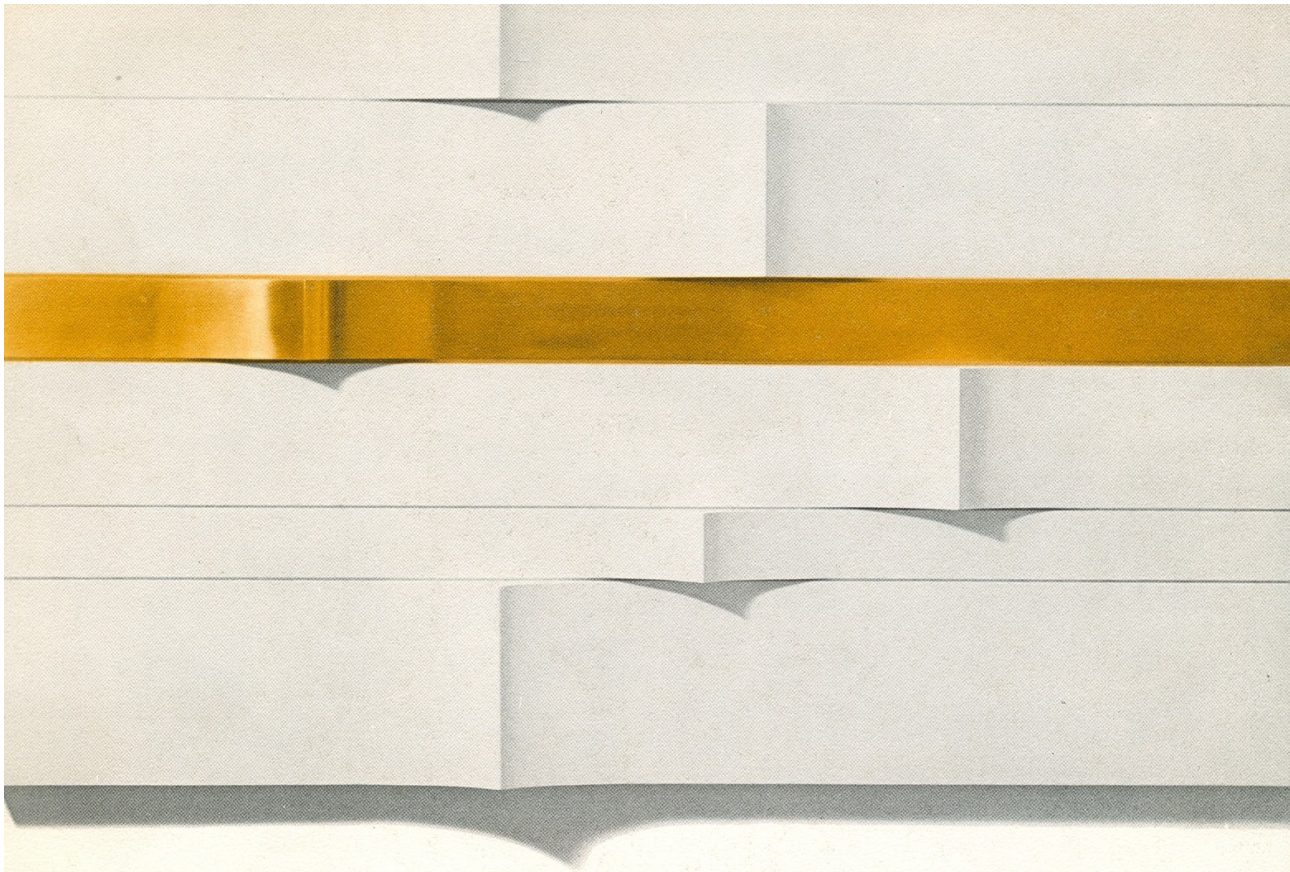
— Exposition «Offrande au Chypre» Galerie DESMOS Athènes (1974).

— Exposition «Autoportrait» Galerie ORA, Athènes (1974).

Il a enseigné comme professeur d' art dans des Ecoles Techniques.

FOUR
MILITARY
LACQUERED
LITTON

YANNIS MICHAS

GALERIE DESMOS -4, AVE. SYNGROU- ATHENES 403. 22·11 - 14·12·1974

202a

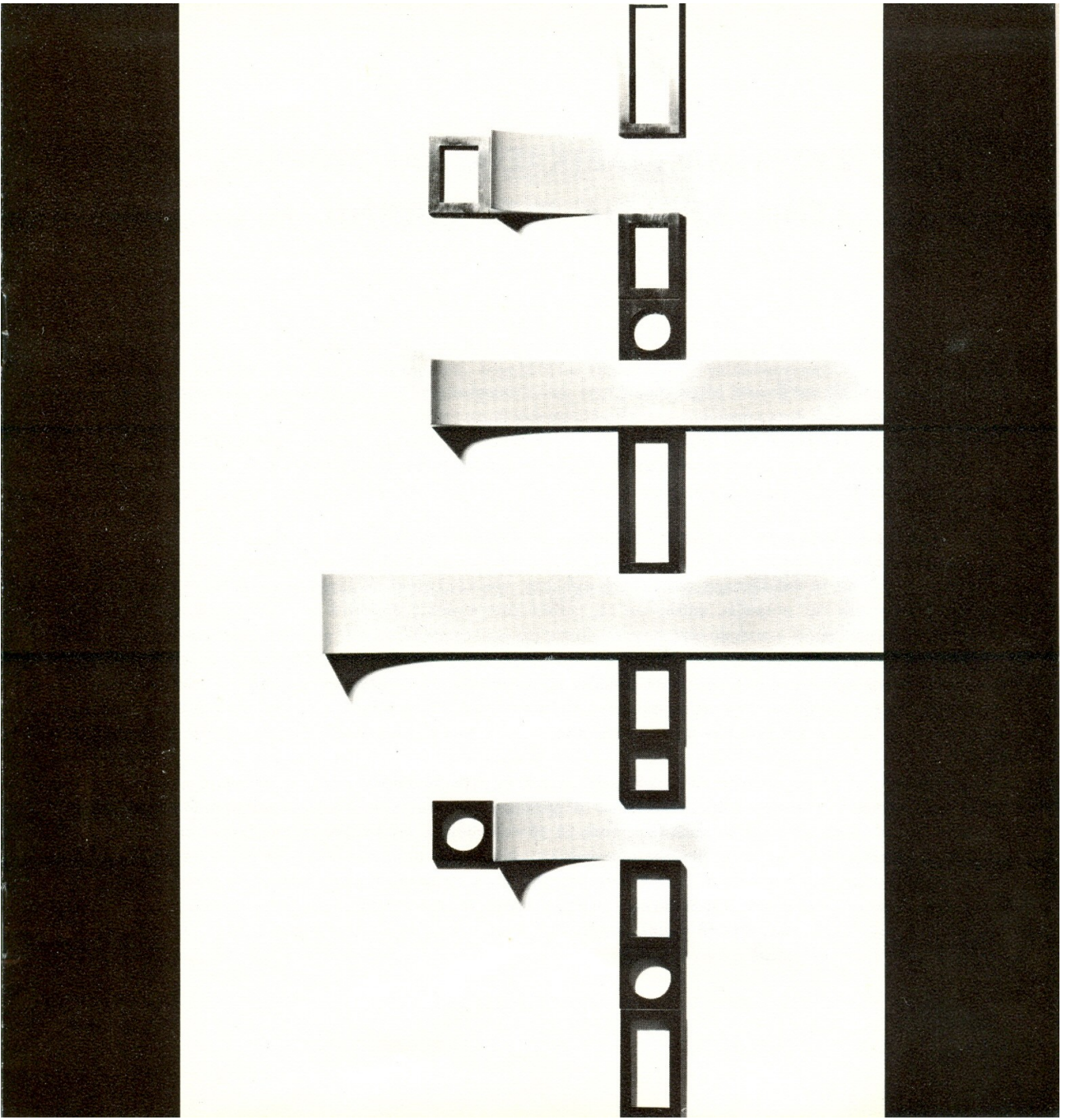
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ
ΚΡΙΤΙΚΟΥ ΤΕΧΝΗΣ

**ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΕΣ
ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΧΑ**

ΑΘΗΝΑ 1974

**ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΕΣ
ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΧΑ**

**ΤΟΥ ΚΡΙΤΙΚΟΥ ΤΕΧΝΗΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ**

ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΕΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΧΑ

Ἡ ἐργασία τοῦ Γιάννη Μίχα συμμετέχει σὰ ἐνδιαφέροντα τῆς ἀφηρημένης γεωμετρικῆς τέχνης μὲ τὴν ἔννοια ποὺ ἔχει πάρει σήμερα, τῆς παρακολούθησης τῶν μεταβολῶν μιᾶς ἐλεγχόμενης διαδικασίας. Ἡ ἐρευνά του ἀναπτύσσεται σὲ πολλαπλὲς δυνατότητες ἀρχικῶν, σταθερῶν δεδομένων ποὺ μελετοῦνται στὶς ἐξελίξεις τους καὶ διαμορφώνονται ἀντίστοιχες πραγματοποιήσεις ποὺ συμμετέχουν σὲ ἓνα ἀνοικτὸ σύστημα ἐργασίας.

Αὐτὴ ἡ ἀναζήτηση στηρίζεται σὲ βασικὲς σχέσεις ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὶς ἀρμονικὲς χαράξεις καὶ τὶς ἀναλογίες τῆς χρυσοῦς τομῆς. Χρησιμοποιοῦνται συστηματικὰ στὴ διαμόρφωση καὶ τὴ διανομὴ ἐπιφανειῶν ἀπὸ τὰ ἀπλούστερα γεωμετρικὰ σχήματα, τὸν κύκλο καὶ τὸ τετράγωνο. Ἡ διευθέτησή τους στὴν ἐπιφάνεια τὴν μοιράζει, καθὼς καὶ τὶς μεταξὺ τους σχέσεις σύμφωνα μὲ τὸ ἴδιο σύστημα ἀναλογιῶν ποὺ εἶναι κριτήριον καὶ ὄργανο ἐργασίας σὲ ὅλες τὶς ἐξελίξεις τῆς. Ἡ χρησιμοποίηση τῆς ὀριζόντιας καὶ τῆς κάθετης, τοῦ κύκλου καὶ τοῦ τετραγώνου σὰ ὅρια τῶν ἰδίων σχέσεων τῆς χρυσοῦς τομῆς ἀνταποκρίνεται στὴν ἀναζήτηση ἀποδόσεως τῶν ἀπλούστερων δυνατῶν ἐννοιῶν ποὺ εἶναι ὅμως σὲ θέση νὰ δημιουργήσουν ἀπὸ τὶς μεταξὺ τους σχέσεις τὶς πιὸ πολλαπλὲς δυνατότητες ἀπὸ καλλιτεχνικὲς συνέπειες. Αὐτὴ ἡ ἀπασχόληση εἶναι ἡ ἔννοια κάθε μαθηματικῆς ἢ τεχνικῆς πλευρᾶς τῆς ἐργασίας του.

Μιὰ ἀπὸ τὶς δυνατότητες αὐτῆς τῆς μεθόδου ἐρεύνης εἶναι ὁ διαχωρισμὸς τῆς ἐπιφάνειας σὲ ὀριζόντιες καὶ σὲ κάθετες λωρίδες τῶν ὁποίων οἱ σχέσεις τροποποιοῦνται κάθε φορὰ ποὺ μεταβάλλονται οἱ μεταξὺ τους ἀναλογίες καὶ οἱ ἀναλογίες τους μὲ τὸ περίγραμμα. Οἱ λωρίδες αὐτὲς ἀποτελοῦν τὴ βάση τῆς ἐργασίας του. Στὴν ἀρχὴ ἀπέδιδαν ζωγραφικὰ τὴ διανομὴ μιᾶς ἐπιφάνειας σὲ δύο διαστάσεις καὶ ἦταν ἐγχρωμες γιὰ νὰ τονίσουν αὐτὲς τὶς σχέσεις. Σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ συμβολικὴ ἢ τὴν ψυχολογικὴ χρησιμοποίησι τοῦ χρώματος στὴ ζωγραφικὴ ὁ Γιάννης Μίχας ἀναφέρθηκε στὸ χρῶμα στὶς ἀντικειμενικὲς τοῦ ιδιότητες ποὺ εἶναι, εἴτε τὰ συμπληρωματικὰ χρώματα στὶς σχέσεις μεταξὺ τους, εἴτε οἱ διαφορῆς τοῦ τόνου στὸ ἴδιο χρῶμα.

Ἡ χρησιμοποίηση τῶν χρωμάτων στὴ στοιχειώδη τους διατύπωση σὰν ἀπλές, εὐληπτες ἔννοιες ποὺ διαχωρίζουν χώρους ἀνταποκρίνεται στὴν ἀναζήτηση ἀντικειμενικῶν στηριγμάτων τῆς ἐργασίας του. Ἡ πλαστικὴ γλῶσσα διαμορφώνεται μὲ τὴν ἀναφορὰ στὰ ἀναγκαῖα μόνο στοιχεῖα τῆς γνώσεως, ὅσα διευκολύνουν τὴν καθαρότερη διατύπωση τοῦ προβληματισμοῦ ποὺ προκύπτει ἀπὸ κάθε περίοδο τῆς ἔρευνας. Ἡ ἐργασία τοῦ Γιάννη Μίχα στηρίζεται σὲ διαδοχικὲς διαπιστώσεις ποὺ προκύπτουν λογικὰ ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν συνθηκῶν τῶν προηγουμένων φάσεων.

Μιὰ ἀπὸ τις συνέπειες τῆς ἐργασίας του μὲ τις λωρίδες εἶναι ἡ παρατήρηση πὼς ἔχουν συμβολικὴ ἔννοια γιὰ ὅσο πραγματοποιοῦνται ζωγραφικὰ σὲ δύο διαστάσεις. Ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴ ζωγραφικὴ συμπίπτει μὲ τὴν ἀνακάλυψη τῆς δυνατότητας τῶν λωρίδων νὰ ἀποκτήσουν ὄγκο καὶ νὰ πραγματοποιήσουν σὲ τρεῖς διαστάσεις τὶς ἴδιες ἀναλογίες τῆς χρυσῆς τομῆς ἀπὸ τις ὁποῖες προῆλθαν. Ἡ περίοδος αὐτὴ τῆς ἐργασίας του εἶναι ἀπὸ τις πιὸ ἐνδιαφέρουσες γιατί σημειώνει μιὰ ποιοτικὴ ἀλλαγὴ στὴν ἐξέλιξη τῆς ἴδιας ἰδέας. Ἀρχικὰ, ἡ ἐπιφάνεια τῶν δύο διαστάσεων ἀποκτᾷ ὄγκο, γίνεται κυματοειδῆς, μὲ διαφορετικὰ πάχη σὲ κάθε σημεῖο της, σύμφωνα μὲ τις ἴδιες ἀναλογίες. Ὑστερα, ξεκολλοῦν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια οἱ λωρίδες κύκλων καὶ τετραγώνων γιὰ νὰ ἐπεκτείνουν μέσα στὸ χῶρο τοὺς κύκλους ἀπὸ τοὺς ὁποῖους προῆλθαν. Οἱ κύκλοι εἶναι μέρη ἀπὸ σφαῖρες, τὰ τετράγωνα μέρη ἀπὸ κύβους. Οἱ ἀκτίνες τῶν κύκλων τείνουν νὰ πραγματοποιήσουν τὴν καμπύλη στὸ χῶρο καὶ οἱ τομὲς τῶν λωρίδων ὑπογραμμίζουν τὴν ἔνταση τῆς φορᾶς. Ὡστε γίνεται ἐμφανέστερο πὼς ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια δημιουργεῖται ἡ μορφή, πὼς οἱ δύο διαστάσεις δημιουργοῦν ὄγκο ὑπακούοντας στὸ ἴδιο σύστημα ἀναλογιῶν.

Τὰ γλυπτὰ ("περίοπτα") ἐκδηλώνουν νέες ποιοτικὲς ἀλλαγές στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἴδιας μεθόδου. Καθὼς ἡ μορφή, κάθε λωρίδα, ὑπονοεῖ τὴν ἐπανάληψή της, τὸ ἀρνητικὸ τῆς ἐπαναλήψεως (ἀποτύπωμα) ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπανάληψη τοῦ ἀρνητικοῦ, πολλαπλασιάζονται οἱ δυνατότητες μορφῶν στὸ ἴδιο σύστημα ἀναλογίας. Οἱ νέες μορφές εἶναι ἀπεριόριστες. Οἱ ἔρευνες αὐτὲς συμμετέχουν στὶς «τέχνες τῆς πραγματικότητας» ποὺ ἀπασχολοῦνται νὰ συγκεκριμενοποιήσουν τις τάσεις, τις διατυπώσεις τῆς ἰδέας. Μὲ τὰ γλυπτὰ οἱ ἐργασίες αὐτὲς ὀλοκληρώνουν μιὰ μέθοδο, μιὰ τακτικὴ ἐργασία ὅπου τὸ σταθερὸ σύστημα (ἀρμονικὲς χαράξεις) ἀνανεώνεται σὲ πολλαπλές νέες λύσεις μὲ τὴν χρησιμοποίηση διαδοχικῶν, στοιχειωδῶν ἐξωτερικῶν ἀναφορῶν: κύκλος, τετράγωνο, ὀριζοντία, κάθετος, χρῶμα, ἐπανάληψη, θετικό-ἀρνητικό. Αὐτὴ εἶναι ἡ θεωρητικὴ ἔννοια τῆς ἐργασίας τοῦ Γιάννη Μίχα. Ἡ δυνατότητα νέων χαράξεων σὲ ἄλλες ἐπιφάνειες μὲ βάση τις μορφές-συνέπειες τῶν ἀρχικῶν χαράξεων, εἶναι ἡ ἐπόμενη καλλιτεχνικὴ καὶ ἀρχιτεκτονικὴ λειτουργία αὐτῶν τῶν πραγματοποιήσεων. Μὲ τὴν ἀκρίβεια τῆς μεθόδου καὶ τὴ συνεπῆ χρῆση της γίνονται ἀποτελεσματικὰ ὄργανα ἔρευνας καὶ γνώσεως.

SYSTEME PROCESSUS ET FORMES DANS LE TRAVAIL DE YANNIS MICHAS

Le travail de Yannis Michas se situe à l'intérieur des préoccupations de l'art abstrait géométrique et de sa signification actuelle d'une étude des transformations possibles des processus contrôlés. Il se développe en possibilités multiples des données premières de base qui sont suivies tout le long de leurs évolutions, et en réalisations correspondantes qui participent ainsi à un système ouvert de recherche.

Les fondements de cette recherche sont les rapports fondamentaux des tracés harmoniques et de la section d'or. Ils sont systématiquement utilisés dans l'organisation et la distribution des surfaces par les formes géométriques les plus simples, le cercle et le carré. Leur disposition sur le tableau partage la surface ainsi que leurs relations entre elles selon le même système de rapports, qui est critère et moyen de travail dans toutes ses évolutions. De sorte que l'utilisation de l'horizontale et de la verticale, du cercle et du carré, dans les limites des mêmes rapports de la section d'or, correspond à la recherche des concepts les plus simples, capables de créer par leurs relations entre eux des multiples possibilités artistiques. Cette préoccupation est le sens de tout aspect mathématique ou technique de son travail.

Une des possibilités de cette méthode est le partage de la surface en bandes horizontales et verticales dont les relations se transforment en même temps que les changements de leurs rapports entre elles et de leurs rapports à la périphérie. Ces bandes sont à la base de son travail actuel. Elles rendaient au début, sur le plan pictural, la distribution d'une surface à deux dimensions et elles étaient colorées pour intensifier ces rapports. A l'opposé de l'utilisation symbolique ou psychologique de la couleur dans la peinture, Yannis Michas se réfère à la couleur dans ses qualités objectives qui sont, soit les couleurs complémentaires et leurs rapports entre elles, soit les différences de ton de la même couleur.

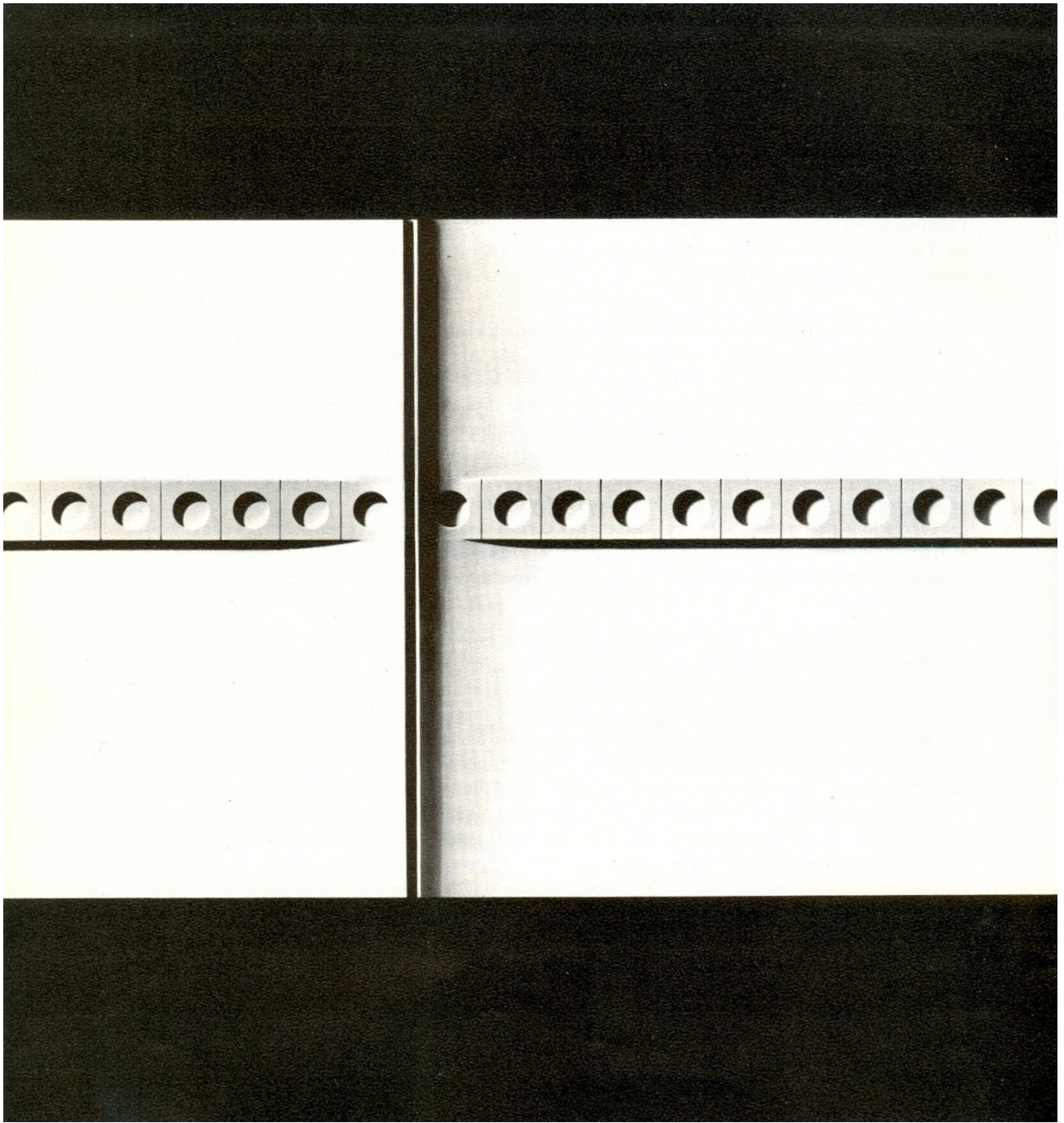
L' utilisation des couleurs à leur expression élémentaire en tant que concepts simples, intelligibles qui séparent des espaces, correspond à la recherche des fondements objectifs de son travail. Il construit son langage plastique en se référant aux éléments les plus nécessaires de la connaissance, ceux qui facilitent la formulation précise de la problématique résultant de chaque étape de la recherche. Le travail de Yannis Michas traduit des constats successifs qui sont les conséquences logiques de l' étude des conditions des étapes antérieures.

Une des conséquences de son travail avec les bandes est la constatation qu' elles possèdent un sens symbolique dans la mesure où elles se réalisent en deux dimensions. Le dépassement du travail pictural correspond à la découverte de la possibilité de ces bandes d' avoir du volume et de réaliser en trois dimensions les mêmes rapports de la section d'or, dont elles sont issues. Cette période de la recherche est une des plus intéressantes car elle signifie un changement qualitatif pendant l' évolution de la même idée. Ainsi au départ, la surface à deux dimensions acquiert du volume, elle devient ondulante avec des épaisseurs différentes à chaque point, selon les mêmes rapports. Ensuite les bandes de cercles et de carrés se détachent de la surface pour prolonger dans l' espace leurs cercles. Les cercles font partie des sphères, les carrés font partie des cubes. Les rayons des cercles tendent à réaliser leurs courbes dans l' espace et les sections des bandes soulignent la tension de l' élan. Il devient donc visible comment la forme est créée par la surface, comment les deux dimensions créent le volume selon le même système de rapports.

Les sculptures de Yannis Michas manifestent les nouveaux changements qualitatifs à l' intérieur de la même méthode. Dans la mesure en effet où la forme, chaque bande, implique sa répétition, le négatif de la répétition (l' empreinte) ainsi que la répétition de l' empreinte, se multiplient les possibilités de formes dans le même système de rapports. Les nouvelles formes sont illimitées. Ces recherches participent aux « arts du réel » qui se préoccupent de concrétiser les tendances, les formulations de l' idée. Dans ces travaux les sculptures complètent une méthode, une attitude de recherche où le système de base (tracés harmoniques) se renouvelle en solutions multiples, par l' utilisation successive de références extérieures élémentaires : cercle, carré, horizontale, verticale, couleur, répétition, positif-négatif. C' est là où se situe la signification théorique de son travail. La possibilité d' autres tracés sur d' autres surfaces, en partant des formes consécutives des tracés initiaux, est le fonctionnement ultérieur artistique et architectural de ces réalisations. Par une précision dans la méthode et son utilisation conséquente, elles deviennent des instruments efficaces de recherche et de connaissance.

Octobre 1974

Emmanuel Mavrommatis

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ ΔΕΣΜΟΣ - ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 4 - ΑΘΗΝΑ
EDITION: GALERIE DESMOS - 4 AVE. SYNGROU - ATHENES 403

EMMANUEL MAVROMMATIS
CRITIQUE D'ART

**SYSTEME PROCESSUS ET FORMES
DANS LE TRAVAIL DE YANNIS MICHAS**

ATHENES 1974